

[Formanden.]

1) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov nr. 287 af 30. juni 1922 om bispeembeders besættelse og om adgang til stiftsbåndsløsning.

2) *Eventuelt: første behandling af:*

Forslag til lov om forlængelse af lov nr. 468 af 15. november 1949 om udførsel af landbrugsprodukter.

Mødet hævet kl. 14⁴⁰.

65. møde.

Onsdag den 1. marts kl. 14⁵⁰.

Formanden: De på dagsordenen opførte sager kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 287 af 30. juni 1922 om bispeembeders besættelse og om adgang til stiftsbåndsløsning.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 594).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 54 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til folketinget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 468 af 15. november 1949 om udførsel af landbrugsprodukter.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 309).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (*Bording*): Efter at loven om udførsel af landbrugsprodukter er udløbet med udgangen af februar måned i år, var det landbrugsorganisationernes hensigt at fortsætte med centralsalg af landbrugsprodukter gennem private organisationsudvalg. Visse beføjelser, som landbrugseksportudvalgene hidtil har haft, kan imidlertid ikke overføres til de private udvalg, men må i fremtiden overgå til landbrugsministeriet. Den fremtidige ordning af disse forhold kræver nogen tid til forhandling og overvejelse, og da disse overvejelser endnu ikke er tilendebragt, er det nødvendigt at forlænge den gældende lov. Det foreliggende lovforslag går kun ud på at forlænge loven i en måned; det er vedtaget i folketinget, og jeg anbefaler det til vedtagelse også her i det høje landsting.

Chr. J. Hansen: Såfremt forholdene i fremtiden skulle arte sig sådan, som jeg tror det danske folk ønsker og håber, skulle det være sidste gang, rigsdagen beskæftiger sig med denne lov.

Man vil vide, at vi fik denne lov første gang i begyndelsen af 30'erne under den landbrugskrise, der dengang hærgede Danmark på grund af forholdene i verden omkring os, senere har den adskillige gange været til behandling, og hver gang er dens forlængelse blevet vedtaget i rigsdagens to ting. Det kan ikke nægtes, at der de sidste par gange har været visse afvigende meninger om lovens nødvendighed, men nu, da vi står overfor afviklingen, er der ingen grund til at komme ind på disse spørgsmål. At loven har været nødvendig og har haft sin betydning, derom er der dog vist ingen, der er i tvivl, nu da vi står overfor dens afvikling. Med de tosidede handelsaftaler, som vi har haft og har, har det også været nødvendigt at have et organ, der kunne drage omsorg for, at de handelsaftaler, som var indgået med andre lande, blev overholdt. Det var såvel i landbrugets som i samfundets interesse, og når vi nu står overfor lovens ophævelse og dermed overfor de landbrugsministerielle eksportudvalgs bortfald, tror